

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2018. április

A MEÖT közelgő eseményei:

- Március 29. csütörtök 9.00: Mel Gibson: A passió (filmvetítés az Erkel Színházban)
- Április 5. csütörtök 17.00: Keresztények Parsifalja (Erkel Színház)
- Április 10. kedd 11.00: Teológiai és Keresztény Egység Bizottsági ülés
- Április 11. szerda 12.00: Ifjúsági Bizottsági ülés
- Április 13. péntek 15.00: Kihelyezett Theológiai Szemle Szerkesztőbizottsági ülés (Kiscelli Távoktatási Központ)
- Április 16. hétfő 10.30: Vallásközi Dialógus Bizottság nyílt bizottsági ülése (Előadó: Sántha Hanga, a Migráció Kutató Intézet vezetőkutatója. Előadásának címe: „A migráció vallási aspektusai”. Helyszín: MEÖT Székház)
- Április 27. péntek: Vallásközi Dialógus Bizottság kihelyezett ülése a Magyarországi Muszlimok Egyházánál
- Május 8. kedd 10.00-12.00: Theológiai Szemle Szerkesztőbizottság mini konferencia: „Tolerancia és ökumené története és teológiája”. (MEÖT Székház)
- Május 14. hétfő 10.00: Kihelyezett Missziói Bizottsági ülés (Miskolc)
- Május 17. csütörtök 15.00: Pünkösti Zenés Vigília

Dicsérjük hálával Istenünket

Dicsérjük hálával Istenünket,
Ki a Káoszból, rendszert teremtett.
Csodálatos, szépséges világot,
embert és neki paradicsomot.

De az ember sátánra hallgatott,
tiltott fa gyümölcsébe harapott.
Bűn és halál lett ezért végzete,
az Éden kertjéből kiűzetett.

Bűn sötét erdejében tévelygett,
ezért Isten haragja, tüzese,
özönvíz pusztította a földet,
de Noé bárkája megmentetett.

Mert igaz volt és szerette Istent.
Új világ épült a régi helyett.
Ám a bűn ismét meggyökerezett,
a Teremtő mégis kegyelmezett.

Közénk jött a Megváltó Szeretet,
bűneinkért vérével fizetett.
Hívó népre árad a kegyelem,
dicsérjük hálával Istenünket.

Mert hűséges teremtményeihez,
szeretete örök és végtelen.
És eljön majd az Úr királysága,
az új ég, új föld, béke, szeretet.

Schvalm Rózsa

Hírlevelünkbe az április havi áhítatokat

id. Zászkaliczky Pál

nyugalmazott evangélikus lelkész

írta

Megkérdezettek vagyunk (1)

Ember, „*hol vagy?*” (1Móz 3,9b.) A bűneset után elrejtőző Ádámtól kérdezte ezt a Teremtő. Divatos sláger is erre emlékeztetett minket néhány évtizede úton-útfélen: „*Ádám, hol vagy? Itt lennél, ha szeretnél!*” Urunk nekünk is felteszi a kérdést, amikor Ádámmal hasonlóan elbújunk a „kert fái közé”. Még nem tudjuk, hogy előle elrejtőzni nem lehet. Teremtett világát, képére és hasonlatosságára alkotott gyermekeit nála jobban senki nem ismerheti. Jaj annak, aki arra gondol, letagadhat bármit is elkövetett tetteiből. Kicsi gyermekként édesanyánk is azonnal rájött minden hazugságra, eltitkolt turpisságra, ágy alá rejtett „bűnjelekre”. Isten előtt még inkább nyitott tenyér az életünk.

Azzal sem megyünk messzire, ha elkezdjük magyarázni vagy mentgetni bizonyítványunkat. Dőreség arra gondolnunk, hogy Isten megelégszik azzal, ha egymásra fogjuk tetteinket. S jaj nekünk, ha ősapánktól még azt is megtanuljuk, amivel ő hiába próbálta menteni magát: „*az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, s így ettem*” (3,12.) Innen már csak egy lépés dacos tagadásunk. Amikor felémelt fejjel, bűnbánat nélkül vágjuk Urunk arcába: „*Semmit se kérj számon rajtam Uram! Ilyen vagyok és kész! Te teremtettél ilyennek!*”

Ádámmal hasonlóan szólalunk meg gyatra bűvőhelyünkről: „*Itt vagyok, Teremtőm!*”

Ám kudarcát és saját múltunkat ismerve másképpen kell folytatnunk: „*Tudom, hogy vétkeztem, hasztalan próbáltam előled elrejtőzni, nem sikerült. Hiszen mindenütt jelen vagy Te. Ezért haragod elől kegyelmed árnyékába, kitárt két karodba szeretném vetni magam. Tudom, hogy szigorú büntetésednél erősebb szereteted. Szeretném hát bepanaszolni és vádolni magamat: Én, tékozló Ádám, vétkeztem ellened, nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezz!*” Van-e a teremtett világon jobb helyünk annál, mint az Atya vállán sírni bűneink megbocsátása miatt?!

Megkérdezettek vagyunk (2)

Teremtő Urunk kérdezi: „*Hol van Ábel, a testvéred?*” (1Móz 4,9.) Megdöbbenő, hogy a Szentírás első gyilkossága testvérgyilkosság. Kain ölte meg Ábelt, a testvérét. Testére támadt, vérént ontotta. Isten kérdésére először hazudott: „*Nem tudom!*” Aztán leleplezte magát: „*talán őrizője vagyok a testvéremnek?*”

A „testvér” szó nyelvünk egyik legszebb szava. A testvéreket — egyszerre vagy egymás után — ugyanaz az asszony, édesanyjuk hordozta s növelte saját testében. Vérével táplálta, s amikor már saját vér-

keringésük is kifejlődött, ereikben is saját vére keringett. A testvérviszálynak sokszor maguk a szülők az okai. Nem tudják, hogy a testvérek — az ikrek is — különböző adottságokat hoznak magukkal. Elhibázott dolog folyton egymáshoz hasonlítani őket. Észre kellene venniük, hogy a sok „bezzeg a bátyád, bezzeg a nénéd” korholás éket ver közénk. Ebből rivalizálás fakad, vére menő verseny, vagy ellenkezőleg az agyondicsért testvér útját messze elkerülő görbe utakon járás. Csak minél messzebb a szülők szeme-fényétől!

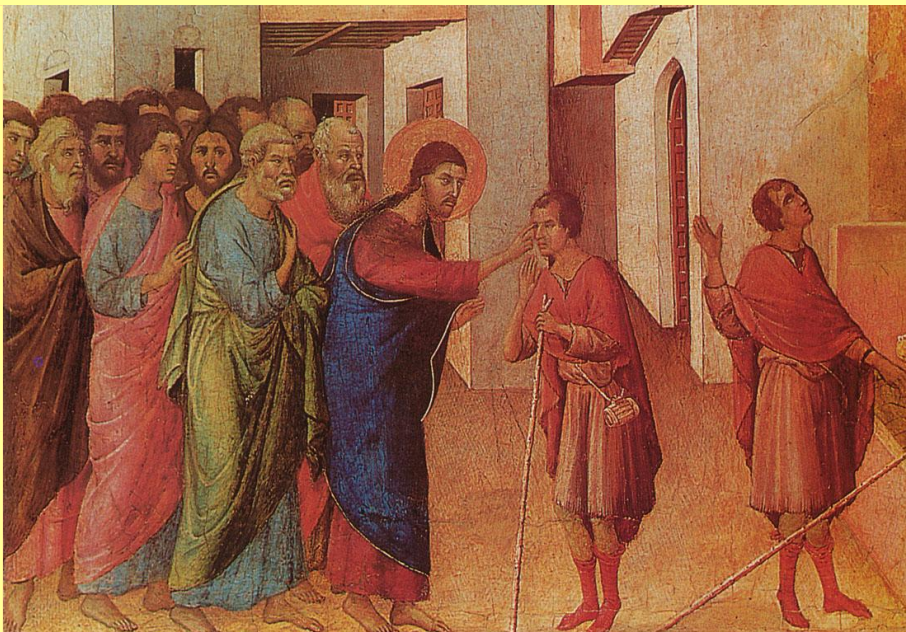
Ilyen helyzetekre kínál megoldást az Élet Könyve. Ábrahám és Lót pásztorai a kevés legelő miatt veszekedtek, s Ábrahám nem akarta, hogy a vitájuk rájuk is áterjedjen. Bár ő volt az idősebb, s ő kapta Isten ígését is, mégis engedte, hogy Lót válasszon. Igen, aki az Istennek engedelmes, engedelkeny a kisebbel szemben. S akkor még nem is beszéltünk Józsefről, aki megrettent testvéreinek megbocsátott: *„Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt!”* Hiszen Urunk a rosszból is jót tud kihozni. A történelem leggonoszabb tette ártatlan Jézusunk golgotai halála. Azóta megtöretett teste és kiontott vére bűnbocsánatot ad minden bűnbánónak. Akik testéből és véréből részesednek, neki és egymásnak is testvérei lesznek. A Krisztusban testvér olykor drágább, mint a vér szerinti. Ám az is az ő ajándéka, hogy testvéreink kétszeresen lesznek testvérré. Vér szerint is, Krisztus teste-vére után is. Ezért reménységgel szoktuk énekelni drága énekünk sorait: *„Ott álljunk üdvbe öltözötten, én és szeretteim köröttem.”*

Megkérdezettek vagyunk (3)

Jézus kérdezi meg a vakon született embertől, akit meggyógyított: *„Hiszel te az Emberfiában?”* (Jn 9,35.) A gyógyítást követő indulatos vitatkozásban fontos ez a kérdés. A sokaság véleménye megoszlott, a farizeusok tagadták, hogy Jézus gyógyított volna, a szülők pedig félelmükben nem mertek színt vallani. Egyedül a meggyógyított vallott az igazságról: *„Egyet tudok, bár vak voltam, most látok.”* Azután pedig Jézusról: *„Ha ő nem volna Istentől való, semmit sem tudott volna tenni!”* Pedig akkor még nem is látta az Urat, csak a hangját ismerte. Ezek után történt a szemtől-szembe való találkozás, s a megkérdezett leborulva válaszolt a fenti kérdésre: *„Hiszek Uram!”*

Sok ember hisz egy meghatározhatatlan Valakiben, a teremtetség mögé rejtőzködő Alkotóban, egy végső rendező elvben, az abszolút Szépségben és Jóságban. Ám ezek az istenek nem élnek, nem is törődhetnek velünk. Akadnak, akik az Ószövetség törvényt adó Istenét hiszik, félnek tőle, de nem ismerik, tehát nem is szeretik. Ismét mások kutakodnak a legkülönbözőbb vallások világában, s összeollóznak maguknak valamit, amire életüket próbálják ráépíteni. Ingovány ez, amit ráépítenek, elsüllyed.

A keresztyén hit — nevében van — Krisztushit. Annak megvallása, hogy Ő az én Uram, az Atyától öröktől fogva született valóságos Isten, és Szűz Máriától született

valóságos ember. Benne az Isten járt ezen a teremtett világon a történelem meghatározott idején, s ma is csak benne ismerhető meg a Mindenható! Ő maga mondta: „*Aki engem látott, az Atyát látta!*” Ő az, akin keresztül az Isten megismerhető. Ő az, aki ismeri sorsunkat, hordozza betegségünket. Ő az, aki szeret, ezért akar segíteni rajtunk, s ő az, akinek erre hatalma is van. Engem is, akár a vakon születettet észrevett rászorultságomban, s meggyógyított, sőt megváltott. Ezért tudunk válaszolni neki: „*Hiszek, Uram!*”

Megkérdezettek vagyunk (4)

A Gecsemáné kertjében szomorkodó és gyötrődő Jézus kérdezi ezt Pétertől, amikor három tanítványát alva találta: „... *nem tudtatok virasztani velem egy órát sem?*” (Mt 26,40.) „*Nem voltál képes...?*” olvashatjuk ezt a kérdést Márknál. Az sem véletlen, hogy a három közül éppen Pétert szólítja meg Jézus, hiszen az imént ő fogadkozott leghangosabban: „*Ha mindenki meg is botránkozik, én akkor sem!*” És: „*Ha meg kell is halnom veled, akkor sem tagadlak meg.*” Nem kellett volna osztoznia Jézus sorsával, csak közösséget vállalnia gyötrődésében, s imádkozni a tusako-

dó Mesterért. Sem önszántukból, de Jézus kérésére sem tették ezt. Nem is biztos, hogy a puszta fáradtság terítette le őket, az együttérzés hiányzott, egyik pillanatról a másikra részvétlenné lettek.

Pedig hányszor tapasztalták, hogy Jézus azonnal segített a bajban lévő emberen. Sietett Jeruzsálembé, s megállt, mert egy vak ember kiáltott utána. Kész lett volna elmenni Kapernaumba is, hogy a százados szolgáját meggyógyítsa. Feltámasztotta a naini özvegy fiát, s Lázárt is, a barátját. Jól lakatta az ötezeret, mert attól tartott, hogy éhesen kidőlnek a haza felé vezető úton. Mindez nem jelentett sem erőforrást, de még csak jó példát sem Péterék számára.

Egyedülállóan vagy segítség nélkül gyötrődő emberekkel tele a világ. Imádkoznának, ám nem tudnak, kérdéseik vannak, de válaszaik nincsenek. Nincs „emberük” sem, aki egy adott pillanatban jó irányban lendítene rajtuk. Ők Jézusunk mai „kicsinyei”, mert bennük ő maga éhezi és szomjazza az imádságos szolidaritást. Az tud nekik segíteni, aki már százszor átélte Jézus segítségét. A nekik való segítség motorja a Jézus iránti hála. Aki nekik segít, Jézusnak segít. Aki nekik segít, nemcsak adósságát törleszti, de gazdagodik is. Ha segítek, magam is erősödöm. Ha imádkozom valakiért, elmélyül imádságos életem. Ha megvédek valakit a kísértésben, magam is megedződöm. Hiszen Jézus mondta: „*Adjatok, és adatik nektek...!*” (Lk 6,38.) Minden kicsinyeire pazarolt szeretetet, imádságot és időt, számolatlan helytállást „*megtetézett mértékkel*” fizet vissza Urunk. Senkinek sem marad adósa!

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

Húsvéti üzenet 2018
Magyar Katolikus Püspöki Konferencia – Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa

„... valóban feltámadt az Úr ...” (Lk 24,34.)

Húsvét ünneplése esztendőről esztendőre arról tanúskodik, hogy Isten az élet oldalán áll. Egyházára bízta azt a hírt, hogy a keresztre feszített Jézus harmadnapon feltámadt. Így lett a Betlehemben született, a Golgotán keresztre feszített és a harmadik napon feltámadott Jézus a Krisztus, a mi Urunk és Megváltónk. Elmondhatjuk az Egyház Szentírásra alapozott bizonyágtételeként, hogy Jézus szerzett nekünk is bűnbocsánatot a kereszten, s feltámadásával legyőzte a bűn és a halál hatalmát.

Tapasztaljuk, hogy Isten népét ezen a húsvéton is körül veszi a világban uralkodó bűn, erőszak és halál. Tudjuk, hisszük és valljuk azonban a világ keresztyénségével együtt, hogy a mi Urunk az élő Jézus Krisztus, aki megváltotta és magáénak tudja népét. Így költözhet be Isten népe szívébe és életébe a nyugalom és boldogság, mert Jézus él!

Az egyház népe abban bízhat, hogy az élő Jézus Krisztus nem hagyja magára. Az ige hangzik. Ez által is a keresztyénség, mint Isten népe, de a keresztyény is, mint Isten gyermeke napról napra átélheti és megtapasztalhatja: milyen fontos az élet, mert az élet Jézusé, s aki Jézusé, azé az élet is!

Isten áldásaként ezt a tudást, ismeretet, hitet és vallomást kívánjuk megélt tapasztalatként minden keresztyényember életébe. Azért hisszük ennek fontosságát, mert ez ad nyugalmat, s ez sugároz boldogságot: Jézus Krisztus él, s vele él az Egyház.

Húsvét, 2018.

Dr. Veres András s.k.
püspök, elnök

**Magyar Katolikus Püspöki
Konferencia**

Steinbach József s.k.
elnök

**Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsa**

Dr. Fischl Vilmos s.k.
főtitkár

**Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsa**

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Tagegyházai:

Dr. Szabó István s.k.
református püspök, a zsinat lelkesíti elnöke

Gáncs Péter s.k.
evangélikus püspök

Papp János s.k.
baptista egyházelnök

Pataky Albert s.k.
pümködsdi egyházelnök

Dr. Khaled A. László s.k.
methodista szuperintendens

Dr. Frank Hegedűs anglikán esperes s.k.
Szent Margit Anglikán/Episzkopális Egyház

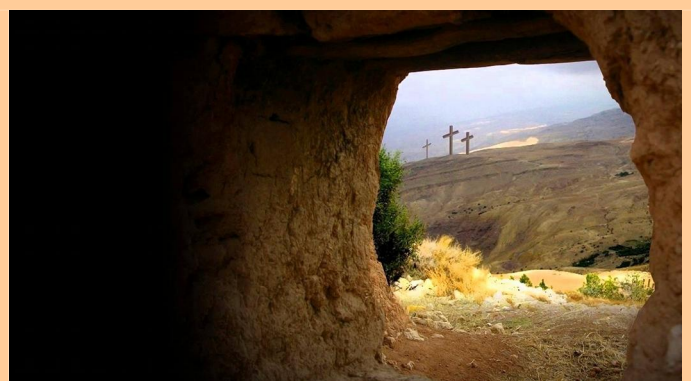
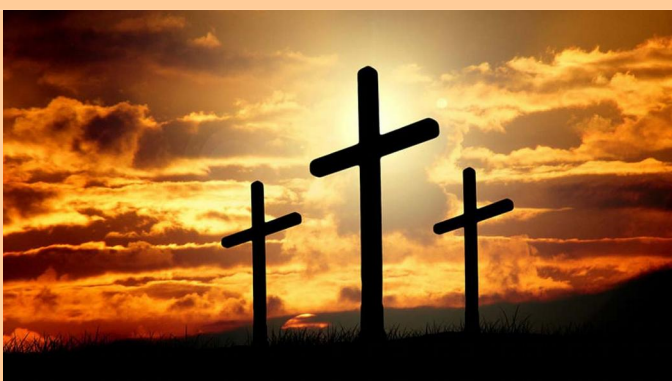
Arsenius Kardamakís metropolita s.k.
Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus
– Magyarországi Ortodox Exarchátus

Sevryuk Anton Jurjevics püspök s.k.
Orosz Ortodox Egyház Magyar Egyházme-
gyéje (Moszkvai Patriarchátus)

Siluan Mănuilă püspök s.k.
Magyarországi Román Ortodox Egyházme-
gye

Pantelic Lukijan püspök s.k.
Budai Szerb Ortodox Egyházme-
gye

Kirkov Vladimír elnök s.k.
Magyarországi Bolgár Ortodox Egyház

**A Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsa
Vallásközi Dialógus
Bizottsága**

nyílt ülést tart

**2018. április 16., hétfő
10:30 óra**

Meghívott előadó

**HORVÁTH-SÁNTHA
HANGA**

*A Migrációkutató Intézet vezető
kutatója*

Előadásának címe:

A MIGRÁCIÓ VALLÁSI ASPEKTUSAI

Változó világunkban igen jelentős kihívásnak lehetünk tanúi az elmúlt néhány év óta.

A migrációval összefüggésben felmerülhet bennünk a kérdés, hogy az iszlám mennyire terjeszkedik a világban, és hogyan hat a kereszténységre? A napi hírek is arról szólnak, hogy a közel-keleti keresztények üldözése egyre fokozódik. Sokan pusztán vallásuk miatt kénytelenek elhagyni otthonukat. Mivel számoljon a kereszténység?

Helyszín: MEÖT Székház (1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.)

Tisztelettel hívjuk és várjuk nyílt bizottsági ülésünkre!

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Theologiai Szemle szerkesztőbizottsága
tudományos ülést tart

TOLERANCIA ÉS ÖKUMENÉ
2018. május 8., kedd 10:00-12:20

Program:

10:00-10:05	A megjelentek köszöntése	Dr. Fischl Vilmos, MEÖT főtktár
10:05-10:10	Az ülés megnyitása	Dr. Kádár Zsolt, THSZ szerkesztőbizottsági elnök
10:10-10:25	<i>A tordai egyezmény háttere (Torda 1568)</i>	Dr. Gudor Botond, egyháztörténész, református esperes
10:25-10:35	Korreferátor	Dr. Mészáros Kálmán, a Baptista Teológiai Akadémia docense
10:35-10:50	<i>Az intézményes ökumené kezdete Magyarországon (Budapest 1943)</i>	D. Szebik Imre, nyugalmazott evangélikus püspök, volt MEÖT elnök
10:50-11:00	Korreferátor	Dr. Bóna Zoltán, református lelkipásztor, THSZ főszerkesztő
11:00-11:15	<i>Az egységtörekvés globális megjelenése (Amszterdam 1948)</i>	Dr. Gonda László, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem docense
11:15-11:25	Korreferátor	Dr. Khaled A. László, metodista szuperintendens
11:25-11:40	<i>A globális és nemzeti ökumenikus szervezetek katolikus szemmel</i>	Prof. Dr. Kránitz Mihály, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kar dékánja
11:40-11:50	Korreferátor	Nacsinák Gergely András, orthodox pap
11:50-12:10	Diszkusszió	
12:10-12:20	Záró gondolatok	Dr. Bóna Zoltán, református lelkipásztor, THSZ főszerkesztő

Helyszín: MEÖT Székház (1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.)

Megtisztelő jelenlétére számítva a fenti alkalomra ezúton szeretettel meghívjuk!